

Kommentarer til artikler og indslag om modebranchens brug af radmagre modeller:

Der SKAL tal og grænser til for at stoppe radmagre modeller

Et etisk charter for modelbranchen er ikke tilstrækkelig i kampen for at stoppe eksponeringen af de radmagre modeller. Branchen har ikke den moral og etik der skal til, fordi de har indlevet sig i en forskruet virkelighed. En virkelighed, hvor man ikke har udvist ansvarlighed.

Vi er meget uenige med LMS og Danish Fashion Institute i, at der ikke er behov for minimumsgrænser. Modelbranchen, modebranchen, diverse modemagasiner, trendsættere – modeindustrien i det hele taget har brug for minimumsgrænser, ellers er der nogle stærke trendsættere, som vil fortsætte med at benytte sygeligt tynde modeller.

Deres argumenter for ikke at indføre minimumsgrænserne er, at en BMI grænse ikke vil fange den mest udbredte spiseforstyrrelsen bulimi. Den holder heller ikke. For det er de sygelige radmagre modeller, der via deres status som rolle-modeller er med til at presse andre modeller ud i bulimisk adfærd. For os lyder den forklaring akkurat lige så syg, som når en spiseforstyrret kommer med sine sædvanlige bortforklaringer omkring deres syge adfærd omkring mad.

Derfor kan vi ikke være tilfreds med et tiltag, der udelukkende bygger på etiske aftaler, hvor det i sidste ende bygger på individuelle vurderinger. Vi bør gå foran og indføre grænser som Spanien og Italien har gjort det og samtidig sætte focus på etisk ansvarlighed.

Med venlig hilsen

PS LANDSFORENING
Pårørende til Spiseforstyrrede
Erna Poulsen